Dosarul nr. 2ra-1742/18

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Central (jud: A. Bologan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chişinău (jud: N. Simciuc, I. Cotruță, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

10 octombrie 2018 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:
Preşedintele completului, judecătorul Valeriu Doagă
judecătorii Nina Vascan
Tamara Chişca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Lapteacru Petru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Lapteacru Petru împotriva Inspectoratului de Poliție Criuleni, intervenient accesoriu Soltanici Iurie cu privire la repararea prejudiciului material şi moral,

împotriva deciziei din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chişinău, prin care a fost respins apelul declarat de Lapteacru Petru şi a fost menținută hotărârea din 10 ianuarie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 24 iunie 2016 Lapteacru Petru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Criuleni cu privire la repararea prejudiciului material şi moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 20 august 2014 Rusu Nicolae a depus la Inspectoratul de Poliție Criuleni o plângere înşelătoare despre o pretinsă crimă care nu a avut loc.

A menționat că, agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Criuleni, Soltanici Iurie, examinând superficial circumstanțele cauzei în ansamblul lor, fiind în cârdăşie cu Rusu Nicolae, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 69 alin. (1) Cod contravențional, în lipsa lui, cu semnăturile a doi martori.

În rezultat, prin hotărârea din 19 ianuarie 2016 a Judecătoriei Criuleni, a fost încetat procesul contravențional pornit în privința lui în baza art. 69 alin. (1) Cod contravențional, din motivul neprezentării agentului constatator legal citat.

Astfel, a relatat că, în legătură cu multiplele procese de judecată, i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 3543,33 lei şi un prejudiciu moral evaluat la suma de 3000 lei.

Reclamantul şi-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 1398, 1422 Cod civil şi art. 6, 7, 11, 13 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătoreşti.

A solicitat în urma concretizării cerințelor, încasarea din contul Inspectoratului de Poliție Criuleni în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 4014, 14 lei şi a prejudiciului moral în sumă de 3000 lei.

Prin hotărârea din 17 octombrie 2016 a Judecătoriei Criuleni, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 23 februarie 2017 a Curții de Apel Chişinău, a fost admis apelul declarat de Lapteacru Petru, casată hotărârea din 17 octombrie 2016 a Judecătoriei Criuleni şi cauza remisă spre rejudecare în aceeaşi instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 18 iulie 2017 a Judecătoriei Criuleni, în proces în calitate de intervenient accesoriu a fost introdus Soltanici Iurie.

Prin hotărârea din 10 ianuarie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Lapteacru Petru a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 31 ianuarie 2018, Lapteacru Petru a declarat apel împotriva hotărârii din 10 ianuarie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central.

Prin decizia din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chişinău, a fost respins apelul declarat de Lapteacru Petru şi a fost menținută hotărârea din 10 ianuarie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central.

Pentru a decide astfel, prima instanță şi instanța de apel şi-au întemeiat soluția pe prevederile art. 118 Cod de procedură civilă, art. 14, 1405 alin. (1), 1422 alin. (1) Cod civil, art. 1, 2, 3, 5 ale Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătoreşti.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, apelantul Lapteacru Petru nu a probat existența prejudiciului material şi moral, precum şi legătura cauzală dintre acesta şi acțiunile agentului constatator, cu atât mai mult că pretențiile reclamantului nu se încadrează în temeiurile enunțate în Legea 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătoreşti, precum şi în prevederile Codului civil, având în vedere că procesul contravențional în privința lui Lapteacru Petru pornit în baza art. 69 alin. (1) Cod contravențional, a fost încetat prin hotărârea din 19 ianuarie 2016 a Judecătoriei Criuleni, din motivul neprezentării agentului constatator citat legal, şi nu din considerentul că s-ar fi dovedit nevinovăția contravenientului.

În consecință, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat şi elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei şi corect a aplicat normele de drept material şi procedural.

La 09 iulie 2018, Lapteacru Petru a declarat recurs împotriva deciziei din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chişinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel şi hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate şi ilegale prin faptul că nu au fost constatate şi elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, fiind interpretată eronat legea.

A susținut că este îndreptățit de a solicita repararea prejudiciului material şi moral, însă instanțele de judecată au ignorat acest fapt, precum şi legea aplicabilă raportului juridic litigios.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel şi hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere şi nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chişinău a pronunțat decizia contestată la 14 martie 2018, dar date privind recepționarea deciziei instanței de apel de către recurent, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 09 iulie 2018, este în termen.

Prin referința din 06 august 2018, Inspectoratul de Poliție Criuleni a solicitat de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Lapteacru Petru, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile şi alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) şi (3) ale aceluiaşi articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabileşte că săvârşirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul şi în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greşită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) şi (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Lapteacru Petru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) şi (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material şi procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu şi temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează şi faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) şi (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond şi de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor şi concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural şi anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes (cauza Rebai şi alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Lapteacru Petru.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Lapteacru Petru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Preşedintele completului,
judecătorul Valeriu Doagă

judecătorii Nina Vascan

Tamara Chişca-Doneva